

nu saa vel forsynet med Baner, at man ikke staa væsentlig tilbage for Østifterne, og jeg kan derfor ikke nu komme bort fra, at der er forholdsvis mange smaa Kredse i Jylland i Sammenligning med, hvad der er i Østifterne. Jeg ved meget vel, som det ærede Medlem sagde, at Bidragene udeles dels efter de Dyr, der præmieres, og dels efter Resultatet af den sidste Dyreoptælling. Nu har jeg selvfølgelig ikke Materialet ved Haanden og kan ikke sige, hvorvidt det stemmer med det virkelige Tal af Dyr, men jeg har noget Materiale, idet jeg ved, det i de senere Aar stiller sig saadan, at hvad der er til-delt samtlige 4 Kredse i Østifterne, er 34,800 Kr., hvorimod der til Jylland er anvendt 40,200 Kr. til Statsskuernes Præmier. Jeg kan altsaa ikke i Øjeblikket afgøre, hvorvidt det stemmer med det virkelige Tal af Dyr eller de anvendte Præmier — ja, med de anvendte Præmier kan det vel nok stemme, for, som jeg sagde før, er det en Selvfølge, at ved saa mange Skuer blive sikkert nok forholdsvis flere Dyr anerkendte, og derfor mener jeg, at jeg har ikke saa ganske Uret i det Punkt, jeg anførte. Det har i øvrigt ikke aktuel Betydning i Øjeblikket, da det ikke hører ind under den Forhandling, vi føre her, og jeg henstillede det ogsaa kun til Overvejelse her.

Saa rettede det ærede Medlem mig før, idet jeg havde nævnt 10,000 Kr. som Nedslag paa Hesteavlens og 81,500 Kr. paa Kvægavlens. Jeg vil henvise det ærede Medlem til den Betænkning, det ærede Medlem selv har været med til at affatte. Nu indrømmer jeg, at de Tal, jeg næv-nede, gælde alene Hesteavlensforeninger og Kvægavlensforeninger. Der er det saadan, som jeg har nævnt. Men der er en For-tegnelse over samtlige Besparselser, der skulle opnaas ved at gennemføre de For-anstaltninger, dette Lovforslag sigter til, og tage vi dem samlede, blive de for Kvæggets Vedkommende 146,500 Kr., for Hestenes Vedkommende derimod kun 35,000 Kr. efter alt, hvad der staa op-ført paa denne Liste. Jeg skal tilføje — det nævnedes jeg ogsaa før —, at saa kommer der ganske vist gradvis yderligere Besparselser for Hestenes Vedkommende, efterhaanden som vi naa hen i Tiden ind-til 1915. Der kommer i de Aar 90,000 Kr. til, saa det løber op til, at der paa Hestenes Konto er sparet 125,000 Kr. Men der er paa Kvæggets alene sparet 146,500 Kr. Ja, det ærede Medlem fra Nyborg ryster paa Hovedet, men jeg vil

henvise til denne Liste. Der viser det sig klart, og jeg tænker, det ærede Medlem vil indrømme, at denne Fortegnelse er rigtig. Er der Fejl i den, er der selvføl-gelig ogsaa Fejl i min Fremstilling.

Det er egentlig det væsentligste, jeg har at indvende. Jeg vil ogsaa sige Tak for Meddelelsen om, hvad der blev ud-delt til disse Hesteavlens- eller Hoppecentre. Jeg ved meget vel, at der bestaar saadan en Forening paa Bornholm og en paa Sjælland, og jeg er veltilfreds med, at jeg fik denne Oplysning, idet jeg selvfølgelig ikke af dette foreliggende Materiale kunde se, om det var almindeligt, at der blev givet til disse Hopper andre Steder. Hvorvidt det er nødvendigt der, ser jeg mig ikke i Stand til at bedømme, og det vil jeg altsaa ikke udtale mig om. Jeg mener kun, jeg kan give det ærede Medlem Ret i hans Betragtning, at det er meget tvivl-somt, om det betaler sig for os at lægge saa megen Vægt paa at producere de for-holdsvis faa Remonter, vi nu købe i Ud-landet. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gøre overfor det ærede Medlem.

Holm: Da jeg er blandt dem, der ved Finanslovens første Behandling udtalte sig for Besparselser ogsaa for Landbrugets Vedkommende, kunde jeg have Lyst til ogsaa nu at udtale mig kort om det forelig-gende Forslag til en ny Husdyrlov, som den vel kan kaldes med et forkortet Udtryk.

De Billeder, der med Hensyn til vor Statsøkonomi have været oprullede for os saavel her i Salen af den højtærede Fi-nansminister som udenfor Salen, kunde vist give Grund til at tænke meget stærkt paa, hvorledes det egentlig forholder sig med vor Nationalbalance og vore økono-miske Forhold, og til at raabe Vagt i Ge-vær. Det er sikkert godt og klogt, at Folk gøres opmærksomme paa, at Sparsommelighed tiltrænges, men paa den anden Side maa de heller ikke gøres nervøse. Kunde Folk blot faa Forstaaelsen af, at nu bør de spare, nu bør de indskrænke sig, og nu maa der Balance mellem Udgifter og Ind-tægter, var det sikkert godt, og fik den en-kelte en god Balance og ikke levede over Evne, fik vi ogsaa nok Balance i Statshus-holdningen. Det er fortvivlede Forhold, naar Balancen er daarlig saavel i Stats-husholdningen som blandt de enkelte. Naar blot man kunde faa en Balance i en af Retningerne, vilde jo meget være naaet. Men det er muligvis et godt Tidens Tegn, at der, som jeg har læst i en Avis, er ind-gaaet betydelig større Beløb i Sparekas-